

Sygn. akt **X GC 431/13**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 czerwca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach X Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	<i>SSO Leszek Guza</i>
Protokolant :	<i>Aleksandra Ciesińska</i>

po rozpoznaniu w dniu **22 maja 2014 r.**

na rozprawie sprawy

z powództwa: **W. H.**

przeciwko : **T. K.**

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego T. K. na rzecz powoda W. H.:

- odsetki ustawowe od kwoty 22 732 , 84 (dwadzieścia dwa tysiące siedemset trzydzieści dwa 84/100) zł za okres od dnia 31 sierpnia 2012 r. do dnia 4 października 2012 r. ,

- kwotę 24 079 , 47 (dwadzieścia cztery tysiące siedemdziesiąt dziewięć 47/100) zł wraz z odsetkami ustawowymi od kwoty 18 441,78 (osiemnaście tysięcy czterysta czterdzieści jeden 78/100) zł od dnia 2 października 2012 r. do dnia zapłaty,

- kwotę 53 946 , 00 (pięćdziesiąt trzy tysiące dziewięćset czterdzieści sześć 00/100) zł z odsetkami ustawowymi od dnia 13 grudnia 2012 r. do dnia zapłaty;

2. oddala powództwo w pozostałej części;

3. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 4 637,89 (cztery tysiące sześćset trzydzieści siedem 89/100) zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

SSO Leszek Guza

Sygn. akt X GC 431/13

UZASADNIENIE

Powód W. H. wniósł o zasądzenie od pozwanego T. K. kwoty 129 649 , 52 zł z odsetkami :

- od kwoty 22 732,84 zł od dnia sierpnia 2012 r.

- od kwoty 18 441 , 78 zł 26 września 2012 r.

- od kwoty 34528,90 zł od dnia 29 października 2012 r.

- od kwoty 53 946 , 00 zł od 1 grudnia 2012 r. oraz kosztów procesu.

Na uzasadnienie podał, że w dniu 6 czerwca 2012 r. strony zawarły umowę o roboty budowlane. Przedmiotem umowy było wykonanie stanu surowego budynku wielorodzinnego wraz z konstrukcją dachu i deskowaniem pod poszycie dachu.

Za wykonanie umowy powód miał otrzymać wynagrodzenie ryczałtowe zgodne z ofertą w wysokości łącznej 250 000 zł netto. Faktury częściowe miały być wystawiane na koniec każdego miesiąca rozliczeniowego a ich suma nie mogła przekroczyć 90% wartości przedmiotu umowy.

Powód wykonał całość prac a pozwany nie kwestionował ich jakości.

Powód wystawił pozwanemu :

- fakturę nr (...) na kwotę 52 732,84 zł z której po częściowych zapłatach pozostało do zapłaty 22 732,84 zł .

- fakturę nr (...) na kwotę 48 441,78 zł z której po częściowych zapłatach pozostało do zapłaty 18 441 , 78 zł .

- fakturę nr (...) na kwotę 51 624 zł z której po częściowych zapłatach pozostało do zapłaty 34 528 , 90 zł .

- fakturę nr (...) na kwotę 53 946, 00 zł z której cała należność.

Wszystkie te faktury zostały doręczone drogą elektroniczną pozwanemu, który nigdy nie kwestionował wysokości należnego wynagrodzenia.

W sprzeciwie od wydanego w sprawie nakazu zapłaty pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu wskazał, że przynajmniej, iż powód wykonywał na jego rzecz wskazane prace ale zaprzeczył aby strony ustaliły wynagrodzenie we wskazanej przez powoda wysokości.

Powód miał otrzymać wynagrodzenie w w wysokości odpowiadającej wartości wykonanych prac.

Strony nie podpisały umowy.

Powód przystąpił do prac mimo, że nie wyraził zgody na warunki proponowane przez pozwanego.

Strony uzgodniły, że faktury mają być wystawiane z 30 dniowym terminem płatności.

Rozliczenia co do kolejnych etapów były dokonywane na bieżąco. Wartość prac wykonanych przez powoda mogła wynieść w przybliżeniu kwotę 163 000 zł + VAT czyli tyle ile wynikało z faktur nr (...) czyli łącznie 176 141,74 zł.

Wystawienie przez powoda kolejnej faktury nie miało podstaw.

Z uwagi na to, że po wrześniu pozostał do wykonania malutki zakres p[rac strony uzgodniły, że za wrzesień i październik powód wystawi jedną fakturę. Ta fakturą była faktura z dnia 31 października 2013 r. na kwotę 53 946 zł brutto.

Zakwestionował pozwany sposób zaliczenia przez powoda wpłat dokonywanych przez pozwanego wskazał, że nie mogły być one zaliczane na poczet należności nieistniejących a winny być zaliczane na poczet należności najstarszych.

Według wycień pozwanego niedopłata z faktury nr (...) wynosi 24 079 , 47 zł i to jest kwota jaka pozostaje do zapłaty.

Sąd ustalił i zważył :

Nie było między stronami sporu co do tego, że powód wykonywał na rzecz pozwanego roboty.

Ostatecznie nie było też sporne, że nie doszło do podpisania umowy z dnia 6 czerwca 2012 r. (k. 12-15). Tę okoliczność powód wprost potwierdził w swoich zeznaniach.

Nie było między stronami sporu, że umowa jaka łączyła strony była umową ustną. Nie zostało jednak wykazane jakiej wysokości wynagrodzenie w umowie tej ustalono.

W tym zakresie powód twierdził, że wynagrodzeni to winno być ustalone w wysokości ustalonej w umowie pisemnej i w załączonym zestawieniu (k. 16).

Pozwany temu zaprzeczył i wskazywał, że powód miał otrzymać wynagrodzenie w w wysokości odpowiadającej wartości wykonanych prac.

W omawianym zakresie ciężar dowodu spoczywał w całości na stronie powodowej (art. 6 k.c.). To powód winien bowiem wykazać okoliczności na których opierał swe roszczenia.

Sąd uznał, że powód wysokości umówionego wynagrodzenia nie wykazał.

Nie może Sąd w tym zakresie oprzeć się na umowie pisemnej skoro nie jest sporne, że umowy tej strony nigdy nie podpisały.

Z tych samych przyczyn nie może też oprzeć się na zestawieniu dołączonym do umowy.

Bez znaczenia jest również tutaj jakie kwoty otrzymał pozwany za wykonane przez siebie roboty od swego zleceniodawcy.

W żaden sposób nie zostało bowiem wykazane aby całość tych kwot miał pozwany przekazać powodowi.

Istotną okolicznością jest tutaj również i to, że suma faktur wystawionych przez powoda (brutto 227 765 , 75 zł) nijak się ma do kwot wynikających z umowy (brutto 270 000 zł k. 12) zestawienia (268 930 , 90 zł k. 16) czy pisma pozwanego zawierającego oświadczenia o otrzymaniu od wykonawcy Z. M. kwoty 270 000 zł netto (k.92).

W tej sytuacji nie mógł Sąd w żaden sposób uznać aby powód udowodnił na jaką wysokość wynagrodzenia strony procesu się umówiły.

Dlatego w omawianym zakresie oparł się Sąd na twierdzeniach strony pozwanej i ustalił, że wysokość ta miała odpowiadać wartości wykonanych prac.

Obowiązek wykazania owej wartości wykonanych prac spoczywał w całości na powodzie (art. 6 k.c.).

Temu obowiązkowi powód nie sprostał. O ile bowiem wykazany został za pomocą zeznań świadków i stron zakres wykonanych przez powoda prac to zabrakło dowodów na okoliczność wartości tych prac.

W szczególności zabrakło wniosku o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego na tę okoliczność.

Nie ma zaś tutaj żadnych podstaw aby w kontradiktoryjnym procesie cywilnym zastępował tutaj Sąd stronę reprezentowaną przez fachowego pełnomocnika.

Biorąc to pod uwagę uznał Sąd, że powód nie wykazał wartości wykonanych prac a w konsekwencji wysokości należnego mu wynagrodzenia.

Dlatego również w tym zakresie musiał się Sąd oprzeć na twierdzeniach pozwanego.

Pozwany zaś w swej odpowiedzi na pozew przyznał, że wartość prac wykonanych przez powoda mogła wynieść w przybliżeniu kwotę 163 000 zł + VAT czyli tyle ile wynikało z faktur nr (...) czyli łącznie 176 141,74 zł.

Kolejną kwestią sporną między stronami był termin wymagalności poszczególnych faktur.

Pozwany zakwestionował wskazane przez powoda terminy płatności poszczególnych należności i wskazał, że umówionym terminem płatności było 30 dni od daty doręczenia mu faktury.

Także w tym zakresie musiał Sąd poprzestać na twierdzeniach pozwanego bowiem powód nie udowodnił aby strony umówiły się inaczej.

Niesporne natomiast były między stronami wpłaty dokonane przez pozwanego oraz terminy dokonania tych wpłat.

Z kolei sporny między stronami był sposób zaliczenia tych wpłat przez powoda na poszczególne należności.

Ponieważ powód w żaden sposób nie wyjaśnił dlaczego dokonał takiego właśnie zaliczenia Sąd zgodnie z art. 451 § 3 k.c. dokonane wpłaty zaliczył na poczet długów najdawniej wymagalnych.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności ustalił Sąd, że :

- powód zasadnie obciążył pozwanego fakturą nr (...) na kwotę 21021,12 zł (k. 17). Ta należność jako zapłacona w całości przez pozwanego nie była objęta żądaniem pozwu.

- powód zasadnie obciążył pozwanego fakturą nr (...) na kwotę 52732,84 zł (k. 19). Termin wymagalności tej należności ustalił Sąd na 30 dni od daty faktury czyli na dzień 30 sierpnia 2012 r.

Na poczet tej należności zaliczył Sąd wpłaty dokonane przez pozwanego:

- w dniu 19 września 2012 r. - 20000 zł

- w dniu 21 września 2012 r. - 10 000 zł

- w dniu 5 października 2012 r. - 22 732 , 84 zł (z kwoty 30 000 zł k. 23).

Dlatego całość należności z tej faktury uznał Sąd za zapłaconą.

Ponieważ jednak z tej faktury od kwoty 22 732 , 84 zł domagał się powód odsetek od dnia 25 sierpnia 2012 r. to w tym zakresie należało uznać za uzasadnione żądanie w zakresie **odsetek ustawowych od kwoty 22 732 , 84 zł od dnia 31 sierpnia 2012 r. do dnia 4 października 2012 r.**

- powód zasadnie obciążył pozwanego fakturą nr (...) na kwotę 48441,73 (k. 22). Termin wymagalności tej należności ustalił Sąd na 30 dni od daty faktury czyli na dzień 1 października 2012 r.

Na poczet tej należności zaliczył Sąd wpłaty dokonane przez pozwanego:

- w dniu 5 października 2012 r. - 7 267 , 16 zł (pozostałość z kwoty 30 000 zł k. 23),

- w dniu 12 listopada 2012 r. - 17 095,10 zł (k. 25)

Dlatego z tejk faktury pozostało do zapłaty **24 079,47 zł** Ponieważ jednak z tej faktury od kwoty 18 441 , 78 zł domagał się powód odsetek od dnia 26 września 2012 r. to w tym zakresie należało uznać za uzasadnione żądanie w zakresie **odsetek od kwoty 18 441,78 zł od dnia 2 października 2012 r.**

- powód zasadnie obciążył pozwanego fakturą nr (...) na kwotę 53946 zł. Termin wymagalności tej należności ustalił Sąd na 30 dni od daty doręczenia faktury pozwanemu maila z 12 listopada 2013 r. (k. 30) na dzień 12 grudnia 2012 r.

Dlatego z tej faktury zasądzono na rzecz powoda **kwotę 53 946 zł z odsetkami od dnia 13 grudnia 2012 r.**

Biorąc powyższe pod uwagę uznał Sąd za uzasadnione powództwo w zakresie żądania zasądzenia kwoty 78 025 , 47 zł z odsetkami:

- od kwoty 22 732 , 84 zł od dnia 31 sierpnia 2012 r. do dnia 4 października 2012 r.

- od kwoty 18 441,78 zł od dnia 2 października 2012 r.

- od kwoty 53 946 zł z odsetkami od dnia 13 grudnia 2012 r.

Dlatego te należności w oparciu o łącząca strony umowę ustną i art. 647 k.c. oraz art. 481 k.c. te należności Sąd na rzecz powoda od pozwanego zasądził a w pozostałej części oddalił powództwo.

O kosztach procesu orzekł Sąd w oparciu o treść art. 100 k.p.c. rozkładając je stosownie do wyniku sporu. Powód domagał się zasądzenia kwoty 129 649,52 zł a zasądzono na jego rzecz 78 025 , 47 zł. Dlatego należało uznać, że powód wygrał proces w 60,18 %.

Na koszty poniesione przez powoda złożyły się:

- opłata sądowa 6 483 zł ,

- wynagrodzenie pełnomocnika procesowego wraz z opłatą skarbową - 3 617 zł

Daje to razem 10 100 zł .

Na koszty poniesione przez pozwanego złożyły się:

- wynagrodzenie pełnomocnika procesowego wraz z opłatą skarbową - 3 617 zł

Razem koszty poniesione przez strony stanowią więc kwotę 13 717 zł.

Z tej kwoty 60,18 % winien ponieść pozwany co stanowi 8 254,89 zł .

Skoro zas pozwany poniósł już koszty w kwocie 3 617 czyli to różnicę w kwocie 4 637,89 należało zasądzić na rzecz powoda.